

8 μήνες, 2 εκλογές και 1 δημοψήφισμα. Μια παρένθεση που δεν έκλεισε...

Οκτώ μήνες κράτησε η παρένθεση στο αδιέξοδο χρονικό της λιτότητας. Δυο εκλογές και ένα δημοψήφισμα δεν στάθηκαν ικανά να αμφισβητήσουν το γερμανικό δόγμα της λιτότητας σαν ένα αναπόφευκτο εργαλείο που θα διαμορφώνει την κοινωνία και την πολιτική στην χώρα για πολλά χρόνια.

Η επιστροφή στην πραγματικότητα που επικρατούσε στις αρχές του χρόνου είναι αποκαλυπτική. Τα χρέη ανάμεσα σε κράτος και ιδιώτες έχουν αμοιβαία αυξηθεί και έχουν φτάσει σε απαγορευτικά επίπεδα για να εξυπηρετηθούν με βάση τις πραγματικές οικονομικές δυνατότητες. Για το εξωτερικό χρέος τα σχόλια είναι περιττά.

Η χώρα έχει μπει στην πιο κρίσιμη φάση της οικονομικής συρρίκνωσης που

βιώνει από το 2010 και μάλιστα χωρίς πλέον πολιτικά και ιδεολογικά αναχώματα.

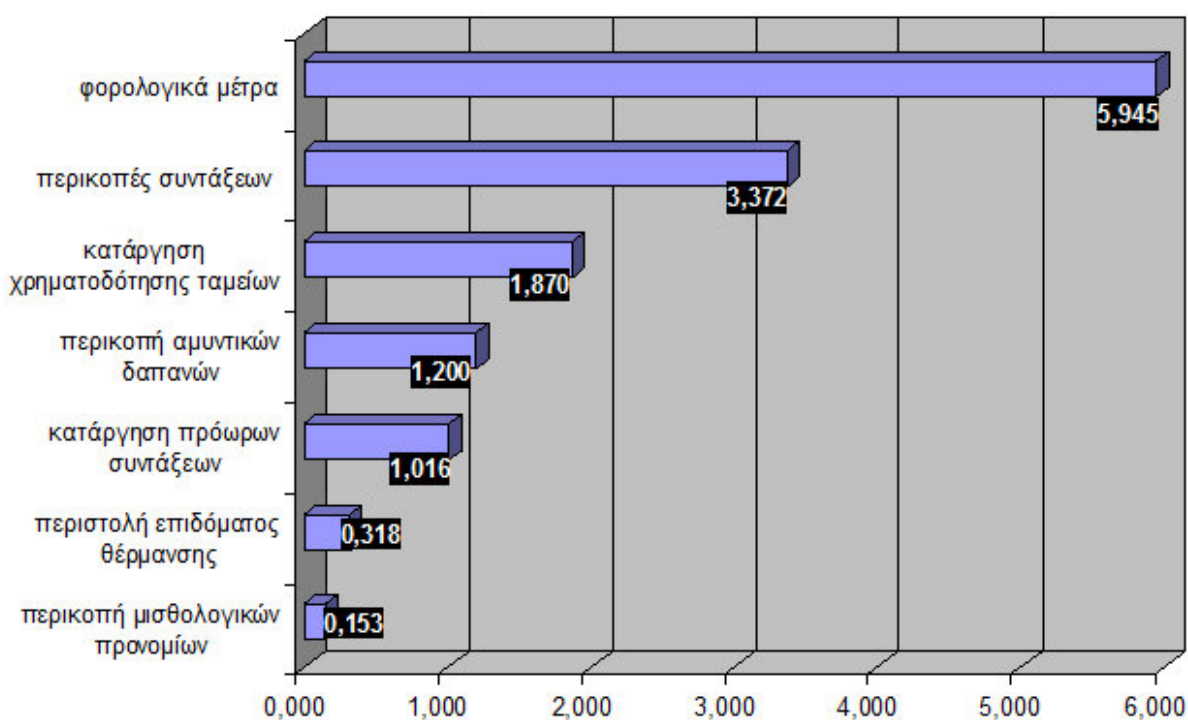
Ο ΣΥΡΙΖΑ, παρά την συντηρητική του στροφή και την υιοθέτηση μιας ακόμη πιο σκληρής λιτότητας, στάθηκε πολιτικό εκκρεμές που κράτησε όχι μόνο τις ισορροπίες στο εσωτερικό, αλλά και τις ισορροπίες ανάμεσα στα γερμανικά και τα αμερικανικά συμφέροντα στην ευρωζώνη και την δική μας περιοχή.

Ωστόσο η παρενθετική «εκεχειρία» των τελευταίων οκτώ μηνών δεν μπορεί να εξομαλύνει, έστω και βραχυπρόθεσμα, τις αντιθέσεις και τις αντιφάσεις που στο μεταξύ οξύνονταν στο εσωτερικό.

Η οικονομική δυσπραγία στην αγορά έχει ενταθεί. Η ανεργία και η μετανάστευση των νέων είναι σε αυξητική τάση. Η φτώχεια αυξάνεται και η ανισότητα διευρύνεται. Η πορεία δείχνει αναπότρεπτη και μοιάζει προδιαγραμμένη.

Είναι χαρακτηριστικά τα στοιχεία για την κοστολόγηση των μέτρων του τρίτου μνημονίου που ψηφίστηκαν στην Βουλή στις 14 Αυγούστου. Η «Καθημερινή» έκανε μια ενδιαφέρουσα σύνοψη για τα στοιχεία από φέτος μέχρι το 2018. Στο γράφημα που ακολουθεί κάναμε μια επεξεργασία για την περίοδο 2016-2018.

Κοστολόγηση μέτρων λιτότητας 2016-2018 που ψηφίστηκαν στις 14.08.15 (δισ ευρώ)

(Πηγή: "Καθημερινή", Επεξεργασία: "Γαθοκόλινος")

Γράφημα: Κοστολόγηση μέτρων ψηφισμένων τον Αύγουστο '15 για τα έτη 2016-2018.

Η επιβάρυνση που προκύπτει, σε σχέση με το ήδη επιβαρυσμένο 2015, φτάνει συνολικά μέσα στα τρία επόμενα χρόνια τα 14 δις ευρώ! Από αυτά τα 6 δις, δηλαδή το 43%, είναι νέα φορολογικά μέτρα! Και βέβαια σε αυτούς τους υπολογισμούς δεν υπάρχουν τα πρόσθετα μέτρα, που η κυβέρνηση έχει ήδη δεσμευτεί ότι θα λάβει μέσα στον Οκτώβριο!

Σε αυτές τις συνθήκες η κοινωνική ειρήνη για τα μικρομεσαία στρώματα είναι ανέφικτη, αλλά και αδιανόητη. Για να το πούμε διαφορετικά, η κοινωνική σύγκρουση για τον επανασχεδιασμό της πολιτικής στην χώρα είναι και επιβεβλημένη αν μιλάμε για δημοκρατικούς όρους στην ανάπτυξη και την ευημερία.

Η υπερφορολόγηση είναι η αιχμή του δόρατος για την κοινωνική αναταραχή. Η υπερφορολόγηση όταν μάλιστα επιχειρείται από ένα κράτος που αρνείται επίμονα να εξυγιανθεί ονομάζεται και διαφθορά.

Η αποχή στις εκλογές της 20/9 μπορεί να βοήθησε ώστε η χώρα να συνεχίσει να πλοηγείται από την ίδια συγκυβέρνηση που ανέλαβε πριν 8 μήνες. Ωστόσο σε αυτό το διάστημα οι δανειστές «τα πήραν όλα». Μέχρι και την ιδεολογική φυσιογνωμία του ΣΥΡΙΖΑ. Και βέβαια «δεν έφυγαν». Ούτε αυτοί, ούτε τα μνημόνια.

Αντίθετα φεύγουν οι ψευδαισθήσεις. Κυρίως από την κοινωνία. Η μεγάλη αποχή αυτό το επιβεβαιώνει. Και ενισχύει την υπόθεση ότι η επανεκλογή ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν κλείνει την παρένθεση της αμφισβήτησης, αλλά αφήνει πολιτικό χώρο για νέα κινήματα, που θα αναδειχθούν μέσα από τον αγώνα των παραγωγικών κοινωνικών δυνάμεων, των μόνων που μπορούν να δώσουν βάσιμη ελπίδα στην χώρα.

Δ. Τρικεριώτης , *Twitter*: [@BlogGnathion](https://twitter.com/BlogGnathion)